

Előfizetés:

Helyben:
Egész évre 14 kor.
Félévre 7 kor.
Negyedévre 3.50 kor.
Egy hónapra 1.26 kor.

Vidékre:
Egész évre 20 kor.
Félévre 10 kor.
Negyedévre 5 kor.
Egy óra 1.80 kor.
Egyes szám 4 fillér.

KASSAI ŐR

POLITIKAI NAPILAP

Szerkesztőség:

KASSA
Tömöléc-utca 2. szám.Kiadóhivata
Fő-utca 45. szám.

Megjelenik mindennap

Telefon 178.

Felelős szerkesztő: SERESS IMRE.

Az abauji küzdelem célja.

Az abauji koalíció az utóbbi időben kezd igen véhemens módon szembe szállni a hatalommal, sőt mintegy provokálja ezt, hogy kihozza sodrából és erélyesebb rendszabályokat léptessen életbe.

A számítás azonban nem reális, sőt olyan tévedésben leledzik, mint a koalíció minden eddigi számítása. A kormány nem a koalíció ellen fog föllépni, hanem a koalíció által okozott *izgatások* ellen. Utóvégre egyetlen állami kormányzat sem tűrheti, hogy akár egy, akár több politikai párt a köz-igazgatást megakassza, az alkotmányvédelem ürügye alatt

De a megye közön-ége joggal kérdezheti, hogy most, mikor a törvényhatóságok egymásután leszerelnek és a tisztviselők elfoglalják régi helyeiket: mi az ördögöt akar még mindig az abaujmezei koalíció? Mi a célja a megújult okvetetlenkedésnek, a koalíciós sajtó egyre mérgezőbb csaholásainak és fogvicsonításainak?

Abban a helyzetben vagyunk, hogy könnyen adhatunk feleletet a fenti kérdésekre.

Az abaujmezei koalíció ki akarja erőszakolni az autonómia felfüggesztését, sőt magát az abszolutizmust, mert abból a slamasztikából, a melybe kelekerült, más módon nem bír szabadulni.

Bevallani azt, hogy oktan harca az államhatalom ellen kudarcra végződött: ehhez nincs benne elég hazafiság. A koalíciósok, itt Abaujban hiúságuknak inkább feláldozzák a népet, a nemzetet, az országot. A koalíciósok többnyire gazdag emberek s őket a király által megjövendőlt nyomor és szenvedés nem érinti. Sőt például Hadik János gróf inkább áldoz pár száz ezer koronát, csak hogy hir-

dethesse, miszerint ő nem adtabe aderekát. Hadik János a pár százezer koronás áldozat miatt nem lesz szegényebb, sem társai, akik a haza oltárára pár ezer koronát aláírtak és, talán, be is fizettek.

Az abauji koalíció tehát úgy akar cselekedni, amint cselekedtek a szolgabírák: engedni fog a hatalomnak. Ehhez azonban szükséges, hogy előbb *kihajja maga ellen a hatalmat.*

Mint hogy a kormány nem tűrheti, miszerint a közigazgatást *bárminő ürüggyel* egyesek lehetetlenné tegyék, a koalíció jól tudja, hogy a kormányhatalom nem engedi magát fricskáztatni még Hadik János grófok által sem, sőt ezeken is keresztül tapos, mert hisz, mindegy, akár egy gróf izgat, akár más valaki. Akinek ez nem megy a fejébe, hát menjen Montecarlóba Semsey László után, Olaszországba Andrássy Gyula gróf után, vagy Afrikába Zichy Jenő gróf után.

A koalíció tehát mind n áron vértanu akar lenni, mert szégyen nélkül az alkotmányvédelem cégére alatt folytatott országcsalást másképp abba nem hagyhatja. A kormány viszont, hogy elejét vegye az országos anarchiának, természetesen nem várhatja be, amíg a koalíciós bujto. atások megtermik gyümölcseiket, hanem igyekszik minden törvényes eszközzel e bujtogatók hatását ellensúlyozni. Ez az oka annak, hogy a koalíciós bujtogatók még szabadon garázdálkodnak, habár teljesen bizonyos, hogy pár hét múlva Magyarország egy különös kivándorlásnak lesz tanuja: a koalíciós magnások egymás után fogják a külföldet becses és hosszú ideig tartó látogatásukkal megtisztelni. De itt maradnak helyettük a felbujtottak, akik a buj-

togatást folytatják, azzal a céllal, hogy késhegyik vigyék a dolgot s a kormány, hogy rendet csinálhasson, az eddigieknél erősebb rendszabályokkal álljon elő. Akkor aztán a bujtogatók, mint „a vártanuság koszorújától ékesen” félreállnak. Kárhuzatos működésüknek a nép fogja meginni a levét, az a nép, amelynek nevét szájukon hordják, de amelyet szívükben megtagadnak s a melynek választói jogáról nem akarnak tudni semmit. Persze: mihelyt ötször annyi választó lesz, mint van jelenleg, hát ezek valóságos népképviselőket választanak majd maguknak, nem pedig a magnásokat szolgáló szolgákat és tökfilkókat.

Vakmerő rágalom.

— Szalay—Ferdinandyék és a pánszlávok. —

Galád módon kieszelt rágalmat közöl ma Ferdinandyak, a koalíciós sajtó-főpíribéknek lapja. Irja ugyanis a következőket:

»A Felvidéken a pánszláv tót nemzetiségi párt mételvező aknamunkáját *szabadon jolytathatja*, amióta Fejérváryék az ország nyakába üttek.«

»Tudomásunk van róla, hogy Kassáról pánszláv-szocialista agitátorok keresték föl a környékbeli tót népet és arra bujtogatták, hogy a magyar nyelvet ne tőrjék se a templomban, se az iskolában. A községek *intelligenciája* és a *hazafias lelkesek* azonban szerencsére idejekorán vettek tudomást a dologról és a népet *felvilágosították*, úgy hogy Abaujban a vállalkozás kudarcot vallott.«

A politikai szemtelenség netovábbja az, hogy valaki a saját bűnét másra fogja. Mert először is: sem Abaujban, sem Sárosban semmiféle pánszláv mozgalom nincs. Ezt Ferdinandy az újjából szopta, vagy, ujságírói műnyelven szólva: hasból csinálta benn a szerkesztőségben. Aki csak egy kissé ismeri a felvidék viszonyait, az tudja, hogy Sár osmegye igen kevésbé, Abauj-

megye pedig egyáltalán nem alkalmas arra, hogy pánszláv mozgalmakat lehessen bennük csinálni

Az az állítás pedig, hogy pánszláv szocialista agitátorok mentek szét Abaujban, olyan hülye, hogy ilyen hülyeség igazán csak koalíciós lapban láthatott napvilágot. Hát nem a koalíció az, amely a szocialistákat elnevezte hazátlan bitangoknak, akik sem hazát, sem nemzetiséget nem ismernek? Továbbá: nem köztudomású-e, hogy a szocialisták közül a felekezeti és nemzetiségi különbözőség száműzve van? Ők, akik éppen a nemzetiségi választófalak ledöntésén dolgoznak, ők csinálnának pánszláv propagandát?

Valóban, ilyet állítani csak tudatos roszakarattal vagy tudatlansággal lehet. Igaz, hogy mindkettőből van bőven Ferdinandy lapjánál.

E lapnak galád támadása nem maradhatván megtorlatlanul, most mi fogjuk kimutatni, hogy a nemzetiséggel nem a kormány paktál, hanem *paktál már egy év óta a koalíció.*

Ha volt valaha alávaló rágalom, úgy rágalom az, mintha a kormány a legcsekélyebb mértékben akarna a nemzetiségiek kedvében járni.

Az október 28 iki programra utalunk. A kormány politikájának alapja az egységes magyar nemzeti állam kiépítése. Szemben a koalíciós irányzattal a kormány ezt az ideált nem cikk-cakkokkal, nem pántlikákkal, hanem az összes népiskolák gyökere megmagyarosításával akarja elérni. Egyenest azt mondja, hogy a király beleegyezésével kezünkre kerültek a nemzetiségek, *végezzünk velük*, mert így magyarrá tesszük az ország nyelvnyolc százalékát nem magyar lakosságát is, holott a koalíciós politika diadalával minden marad a régiben, csak néhány sallang kap nemzeti színezetet.

A nemzetiségek nagyon jól ismerik ezt a politikát s azért védekeznek is ellene. *Lapjaikban a Fejérváry-kormányt mint legveszedelmesebb elnyomójukat dorongolják* s úgy irnak róla, mint amely nemcsak nem jobb elődeinél, hanem a nemzetiségiekre

nézve sokkal veszedelmesebb. De akinek a nemzetiségi lapok nem imponálnak, gondoljon a szász egyházi konzisztorium felségfolyamodványára. A szászok keserves panaszokkal járultak a király elé, hogy csapja el ezt a kormányt, mert az tüzzel vassal terjeszti a magyar nyelvet a nemzetiségi iskolákban.

Valóban, ezek a tények hangosan beszélnek és hangosan mondják, hogy rágalom, nyomorult rágalom, amikor a kormányt nemzetiségi törekvések támogatásával vádolják.

És annál nyomorultabb ez a rágalom, mert a koalíció hangoztatja, az a koalíció, amely ellen bizony még nem panaszokdaktak komoly formában a nemzetiségek.

De nem is volt erre okuk.

Kezdte a koalíció azzal, hogy a magyar nyelv kötelező oktatásáról szóló javaslatot, melyet még a Tisza-kormány készített, nemcsak nem szigorította, hanem teljesen elejtette. A felirat sok elasztikus frázist puffogatott, de egyetlen olyat sem, amelybe a magyar nyelv kötelező oktatását, a nemzetiségi iskolák erélyes megmagyarosítását bele lehetne magyarázni.

Folytatta a koalíció a nemzetiségekkel való nyílt paktáláson. Ahányszor valamely kerület megüresedett s abban nemzetiségi jelölt állott szemben akár szabadelvűpártival, akár kormánypártival, a koalíció mindig megsztotta a magyarságot s annak ellenzéki részét a nemzetiségi jelölt táborába terelte. Legeklátásabb volt a lipó-szentmiklósi eset, amikor a koalíciós vezeték táviratilag azt tanácsolták a koalíciós érzelmi választóknak, hogy Stodolára szavazzanak nehogy Lányi Bertalan, a magyar jelölt kapja meg a mandátumot.

Dr. Pongrácz Ferenc Kisida diszpolgára.

— Saját tudósítónktól. —

Az idők jelének kell tekintenünk, hogy vannak községek Abaujban, melyek nem az állami rend megbontásában közreműködött férfiak, hanem a rend helyreállítása érdekében fáradozó férfiak érdemét kívánják jutalmazni avval, hogy a község diszpolgárává választják meg.

Kisidáról vesszük a hirt, hogy csütörtökön, folyó hó 22-én képviselőtestületi ülést tartottak, melyen gróf Pongrácz Ferenc főispánt egy-

hangulag s nagy lelkesedéssel a község diszpolgárává választották. A diszpolgári oklevelet az egész képviselőtestület — mint küldöttség — fogja a főispánnak átnyújtani.

Az oklevél szövege a következő:

Tekintetes Képviselő Testület!

Magyarország jelenlegi válságos helyzetében — sajnos — a koalíció fékevesztett magatartása oly állapotokat idézett elő, mely az ország békéjét, nyugalmat teljesen felzavarta.

Vármegyénkben is ez az állapot tartott mindaddig, míg kormányunk előterjesztésére ő felsége oly férfit meg nem bízott a vármegye vezetésével, aki a törvényes rendet helyreállította. E férfi: gróf Pongrácz Ferenc főispán ur. Rövid működése alatt példáját mutatta a hazafui erénynek s a koronás király iránti hűségnek, akitől minden magyar ember tanulhat. Cselekedeteinek alapköve a szentesített törvény volt, célja: a nép nyugalmanak helyreállítása s a törvénytisztelet és király iránti hűség megóvása.

Nem politikai célok, mert hiszen községünk csak távolról szemléli a politika fel fel tornyosuló hullámain — készítenek bennünket alábbi határozati javaslatnak megtételére, hanem igenis az, hogy a szép polgári erény jutalmaztassék meg. Ezen itt előadottak alapján van szerencsénk a következő határozati javaslatot előterjeszteni.

„Mondja ki Kisida község képviselőtestülete, hogy Pongrácz Ferenc gróf főispán urat a vármegye törvényes rendjének helyreállítása körül szerzett érdemeiért a község diszpolgárává választja s őt mindama jogokban részesíti, melyek a község lakosait megilletik.

Ezen véghatározat nyomban jogerős s egy példány méltóságos Pongrácz Ferenc gróf főispán urral, mint a község diszpolgárával küldöttségileg közölni határoztatik.

Kérjük ezen határozati javaslatunk elfogadását.

Kisida, 1906. márc. hó 21-én.

A képviselőtestület.

A mit Juhász Béla „nem tűr.“

Juhász Béla nyilatkozik az összes tegnap megjelent kassai lapokban, hogy őt nem ugratták ki semmiféle sörcsarnokból, ahol az új megyei tisztviselők ültek, hogy továbbá ő olyan nagy hős, hogy elégtételt vesz magának, ha akárhányan néznek is rá

görbe szemmel, végül, hogy a „Kassai Őr“ ellen a megtorló lépéseket megtenni fogja (sic!), mert ő az ilyeneket „nem tűri.“

Kijelentjük ezzel az együgyű nyilatkozattal szemben, hogy Juhász Béla igenis tűrni fogja mindazt, amit róla írni fogunk, mindaddig, amíg tűri, amit a koalíciós lapok írnak róla.

A koalíciós lapok a haladó-párt tagjairól csak per pribékek írnak. Nos, mi viszont a koalíció összes hátramoszditóit szintén pribékeknek nevezzük ki. A koalíciós lapok ütök, verik, gunyolják a haladó pártot. De mi sem maradunk adósak, sőt mivel tehetjük, hát tizszer akkorákat ütünk vissza Aki bennünket bánt, azt bizony visszabántjuk, sőt megemelegtetjük vele azt a napot, amelyen kezd ki, az ugyancsak kösse fel az — alsónadrágját.

Juhász Bélát a koalíciós lapok előszeretettel tolták mindig előtérbe és ő, szerény tehetsége szerint, tényleg sok borsot tört a haladó-párt orra alá. Minthogy ebbeli működésében sok politikai pribékvonást véltünk fölfedezni, elneveztük őt koalíciós főpribékeknek, amely nevezetet hogy viselje egészséggel, szívből kívánjuk.

Azonban ugylátszik, hogy Juhász Béla, aki oly könnyedén pribékezett le másokat, maga igen érzékeny az általunk neki adományozott pribék cím iránt. Továbbá ugyanez a Juhász Béla, aki a Kassai Hírlap szerint jól mulatott egy megyei tisztviselőnek az Andrásyból történt állítólagos kiugratásán, most abszolúte nem találta mulatságosnak, hogy a Kassai Őr a dolgot megfordította és őt perszifálta.

Csak hogy az ilyeneket, Juhász barátunk, el kell szenvedni. Ha még úgy mérgelődik, akkor se lehetséges ez ellen tenni valamit. Sajtóper? Ezt indíthat, ha a tetejébe még ki is akarja magát nevetetni.

Azaz van egy módja annak, hogy valamit elfelejtsenek. Tesék elmenni Afrikába Zichy Jenő után. Lám, Zichy Jenő grófot, mióta a vizilovak hazájában él, nem bántja senki: ellenkezőleg ő bántja a szerencseny menyecskéket.

De ha az ember itthon marad és itt a politikai harcokban szerepel, annak bizony tűrnie kell, amit kap. Tűrnie kell, még ha megfeszül is.

Kérjük tisztelt előfizetőinket, kiknek előfizetésük lejárt, sziveskedjenek ezt mielőbb megújítani, hogy a lap szétküldésében akadály föl ne merüljön.

Társadalmi bajok Kassán.

— Jegyzetek. —

Kassa társadalma már régtől fogva nagy betegségben szenved, érlelmeszedése van, nincs egészséges vérkeringése, léptenyomon egy-egy mézsfal emelkedik, mely egyik réteget a másiktól elválasztja. Itt szorosan egymás mellett csupa arisztokrata él, aki amellet olyan koldus szegény, hogy alig van betevő falatja. Látnak arisztokrata bírót, ügyvédet, hivatalnokot, sőt — horribile dictu — még kereskedőt is. Szegények, azt képzelik magukról, hogy végtelenül megszegyenítő lenne rájuk nézve, ha egy más emberrel volnának kénytelenek érintkezni. És ez a sok buta magános ember, ez az elzárkozottság, ez az osztálygög megölője minden társadalmi mozgalomnak.

Mi ennek egyedüli orvoszere? a demokratizmus. E szó hallatára máris felszisszennek az „előkelők“, akik nem akarnak demokraták lenni a világ minden kincseér: sem. De ha ez a demokratság eredményeket volna képes felmutatni, akkor bizonyos hogy ők is mellé állanának.

Néhány bátor és egyenes emberre volna itt szükség, akik szétütve az előkelőséget nyavalygók között, bátor emberi munkára, összetartásra serkentene Kassa társadalmát. Mert mind több és több ember konstatálja, hogy így itt tovább fejlődni nem lehet. Ez a hideg, kasztrrendszerű város ma holnap minden ember számára elviselhetetlen lesz, hiszen máris menekül innen, aki csak teheti! A demokratizmus az egyedüli orvoszser, amely még használhat, de azt is gyorsan kellene alkalmazni.

TELEFONHIREK.

Eötvös Bálint bünügye.

Budapest, márc. 23.

A budapesti törvényszék vádtaácsa ma határozott Eötvös Bálint dr. volt országgyűlési képviselő fog-sága ügyében. Védője ma délig három olyan ítéletet szerzett, amelyek igazolják, hogy Eötvösnek mostani vádlója Günsberger Gyula a mostanihoz hasonló szélhámoskodásokért már bün-tette volt.

Eötvös védőjének a kérésére az aktákat a vádta-ácsához felterjesztették, a mely rövid tanácskozás után

akként határozott, hogy Eötvös Bálintot azonnal szabadlábra helyezték.

Lapelkobzás.

Budapest, márc. 23.

Az ügyészség indítványára a soros vizsgálóbíró ma elrendelte a Budapesti Hírlap lefoglalását Edvi Illés Károlynak. „A magyar bíróság veszedelme” című vezércikke miatt, melyben az ügyészség a bíróság, mint az alkotmány egyik biztosítója ellen irányuló lázítás vétségét és hivatalos hatalommal való visszaélés vétségére való felbujtást látott.

A rendőrség az összes budapesti példányokat elko-bozta, de a vidéki postát nem sikerült visszatartani.

Marostordavármegye ellenállása.

Marosvásárhely, márc. 23.

Vozáry János királyi biztos Marostordavármegye törvényhatósági tisztviselőit magához rendelte, hogy őket törvényszerű kötele-ségeik teljesítésére rábirja.

A tisztviselői kar több tagja, köztük Farkas alispán, valamint három főszolgabíró és két szolgabíró megtagadták a királyi biztos kívánságát.

Ma délre a megyei körjegyzők egyesületének elnöke gyűlést hívott egybe a vármegyeháza termébe, de a királyi biztos nem engedélyezte a gyűlés megtartását és a megyeháza termét nem bocsátotta a gyűlés rendelkezésére.

Pestvármegyéről.

Budapest, márc. 23.

Pestmegyén a rend teljesen helyreállt.

A királyi biztos ma kinevezte főjegyzőnek Dubraviczky Ágostont, aki azelőtt tiszteletbeli főjegyző volt, de a többi tisztviselővel ő is távozott, míg most visszatérve felajánlotta szolgálatait.

NAPIHIREK.

A tiszti becsület.

— Elégtétel a halottnak. —

Ismételten foglalkoztunk Erhardt hadnagy esetével, akit, miután öngyilkos lett, egy előbbi becsületügyi ítélet alapján, utólagosan megfosztották a tiszti jelvényektől és mint egyszerű gyalogos katonát temettek el. Erhardt magyar fiú volt, de tekintettel ami gyászos politikai viszonyainkra, amelyek miatt oly népképviselőnk, mely munkára és a honpolgárok védelmére alkalmas volna, ide s tova évek óta nincs, a militarizmus fent jelzett tulajdonsága ellen való védelem tekintetében az osztrákok segítségére szorultunk. Malik osztrák képviselő ugyanis a jelzett esetre vonatkozólag sürgősségi indítványt akart a már beadott interpellációra fokozásul bejelenteni, de az osztrák honvédelmi-miniszter ma mindjárt az ülés elején, ismert nyílt és semmit sem szépítő modorában, válaszolt. E szerint a hadügyminisztérium február 1-én kelt rendeletével a decemberben megszerkesztett becsületügyi javaslat alapján Erhardt Sándor 34. gyalogezredbeli hadnagyot tiszti rangjától megfosztotta. A hadügyminisztérium rendeletét a kassai hadtestparancsnokság február 8-án továbbította az ezredparancsnoksághoz, ahol 10-én reggel vették át. Már most február 9-én este sürgöny érkezett az ezredparancsnoksághoz, hogy Erhardt hadnagy egy budapesti szállodában öngyilkosságot követett el. Az ezredparancsnokságnak azonnal kételyei voltak az iránt, vajjon Erhardt még illeti-e a tiszti temetés és ezért kérelem fordult fölöttes hatóságához Kassán, hogy mit tévő legyen. A kapott felvilágosítás alapján az ezredparancsnokság azt sürgönyözte Budapestre a téparancsnokságnak, hogy Erhardt már nem tekintendő hadnagnak. Ennek folytán Erhardtot ugyan a saját egyenruhájában, de tiszti jelvények nélkül és csak az egyszerű közkatonát megillető diszszel temették el. Ez a helyes tényállás.

E szerint tehát nem igaz, hogy a halottat valami formászerű eljárás követése mellett fokozták volna le, amint ezt a lapok irták és amint ez egy képes lapban is látható volt. Tény azonban, amint ezt Schönaich igen helyesen be is vallotta, hogy a köve-

tett eljárás a katonai szabályzatoknak nem felelt meg, mert a hadnagyot a tiszti temetés még megillette, miután oly tisztet, aki becsületügyi eljárás alapján vesztí el a rangját, csak akkor szabad a tiszti létszámból törölni, amikor a becsületügyi javaslat másolata már elkészült, ami ez esetben még nem történt meg. Tény, hogy Erhardt bátyja a temetés napján sürgönyözött a hadügyminisztériumnak, ahol a sürgöny déli 12 óra után érkezett be ahonnan azonban az azonnal feladott válasz már a három órakor végbement temetés után érkezett meg Budapestre. A válasz szerint Erhardtot mint hadnagyot kellett volna eltemetni.

Külön hangsúlyozta az osztrák honvédelmi miniszter, hogy a budapesti téparancsnokság közegeit semmi mulasztás nem terheli, miután azok a kívülről kapott értesítések alapján jártak el.

Megemlíti Schönaich, hogy intézkedett illetékes helyen, hogy ilyesmi többé ne fordulhasson elő. Most is csak azért volt lehetséges, hogy a sajnálatos eset megtörténhetett, mert a sietségben helytelenül döntöttek Kassán mérvadó helyen. Mindezek alapján meg fognak felelni a hadnagy rokonai kívánságának és Erhardtot immár a rangját megillető pompával fogják áthelyezni a budapesti katonai temető tiszti részébe.

Miután tehát, ha nem is rosszindulatból, hibák mégis történtek, más megoldást a hadügyi vezetőség nem is találhatott és így a halott családja megkapta az elégtételeit.

Önkéntes adófizetés.

Kassa-Mindszent község körjegyzője, Lengyel Ágoston a folyó március hónapban 3000 koronát szállított be önkéntesen fizetett adók fejében közvetlenül az állampénztárba.

— Kinevezések a megyénél. A főispán dr. Milykovicz Jánost I. osztályu, Baróczy Bélát II. osztályu szolgabírónak nevezte ki a kassai járásban.

— Városi közgyűlés. A legközelebbi városi közgyűlés f. hó 31-én fog megtartatni, tehát nem 27-én, ahogy egy rosszul informált koalíciós lap hirdeti.

— A megyei közgyűlés utóhangjai. A 20-iki megyei közgyűlés összes határozatai, mint

részben törvénybeütközők, részben az állami érdekekkel ellentétesek a belügyminisztériumhoz fognak felterjesztetni.

— Széngázmérgezés. Lőcséről írják: Krieger Mayer készmárki gabonakereskedő a vásárról hazajövet, fáradtan lefeküdt. Cselédje a kályhát elzárta és eltávozott. Másnap reggel halva találták Krieger-t; a széngázmérgezés okozta halálát.

IRODALOM ÉS SZÍNHÁZ.

Színházi élet.

— Budapesti levél. —

Meg lehet állapítani, hogy a budapesti színházi köröket most a Fényes Samu darabjai foglalkoztatják. A Nemzetiben holnap lesz a premierje a „Cseh Tatárnak”, — a Magyar Színházban pedig a jövő héten adják a „Pereszlenyi juss” című énekes vigjátékot.

Ennek a Pereszlenyi jussnak érdekes históriája van. Eredetileg a — Küry Klára kedvéért íródott a múlt év őszén. A darab kitűnően sikerült, — egyik legjobb darabja Fényesnek s el is lett küldve Berlinbe az ott vendégszereplő Kürynek, aki elragadtatással fogadta. Azonban nincs jelenleg magyar színpad, amelyen Küry játszhatna, illetve hosszabb időre külföldre kötik még őt a szerződésai. Fényes pedig még ebben a szezonban akarta a darabját előadni. Elkérte tehát Kürytől s odaadta — Fedáknak. Fedák szintén megörült a pompás címszerepnek s bizonyos volt, hogy ő játssza majd a darabot a Király-Színházban. Azonban Beöthy László okvetlenül operettet akart csinálni a szép magyar énekes játékból. Operettet nagy zenével és minden operette-furfanggal. Fényes azonban ebbe nem ment bele — képzeljük el, mint nézne ki a bájos Csöppség, mint operette! — hanem elvette a darabot s odaadta a Magyar Színháznak, mely már rég esengett utána. Így kerül színre az ott a jövő héten a címszerepben egy fiatal, üde tehetséggel: Kállay Jolánnal. A színházi időmérték nagy sikert jósolnak neki.

Ime, ez Budapest színházi köreinek legújabb beszéd-thémája.

Kiadja: „Kassai Őr” kiadó-vállalat, Fő-utca 45. szám.

Aki vasuton bármerre utazik, váltsa meg jegyét László Fülöp bankházában és Városi Menetjegyirodájában, ahol minden időben a következő napra is válthatók meg a vasuti jegyek bármely állomásra. — Körutazási és bérletjegyek kaphatók.

Van szerencsém a n. é. közönséget a most kibocsátásra került

„Pesti Hazai Első Takarékpénztár“

ÚJ SORSJEGYEINEK

vételére tisztelettel meghívni.

E sorsjegyek oly kitűnő tőkebefektetést képeznek, hogy azok vételét senki el ne mulassza s hogy azokból bárki is vehessen, arra rendkívül előnyös alkalmat nyujtok.

Vehet ugyanis bárki **igen csekély tőkebefektetés** mellett ilyen sorsjegyeket nálam, mely sorsjegyeket én azután azonnal letétbe veszem és azokra a vételár 90—95%-át adom olcsó kamatláb mellett kölcsönképen, mely kölcsön tetszés szerinti **csekély havi részletekben törleszthető.**

Ezen föltételek alapján bárki ugyyszólván **tőkebefektetés nélkül** szerezhet ezen sorsjegyekből s ezáltal oly nyerési esélyeket vált meg magának, melynek nem minden nap kínálkoznak.

E sorsjegyek 70 évig játszanak és a következő módon sorsoltatnak ki.

I. időszak	1—5 év	600.000	300.000	300.000	K évenként,
II. „	6—10 év	400.000	200.000	200.000	„ „
III. „	11—20 év	250.000	200.000	20.000	„ „
IV. „	21—30 év	100.000	100.000	„	„
V. „	31—70 év	65.000	65.000	„	„

A sorsjegy vevője a vétel idejétől kezdve már bir jogosultsággal a nyereményekre s így ugyyszólván csekély havi részletfizetésért jut kitűnő sorsjegyek birtokába és szerez meg magának nagy nyerési esélyeket.

A sorsjegyeket mindennek dacára rendes árban adom m. t. vevőimnek és a lehető legkisebb kamatot számítom. **Ne mulassza el tehát senki ezen sorsjegyek beszerzését.**

László Fülöp

bankházában

Kassán, **VÁROSI MENETJEGYIRODA** és kívándorlási iroda, melyben minden irányba s minden időben kaphatók **VASUTI- és HAJÓJEGYEK** rendes árban, **KÖRUTAZÁSI-JEGYEK** a világ bármely részébe.

Dollárokat s más idegen pénzeket a legmagasabb árban is ott lehet beváltani.

Az Értékpapírvásárlás Praxisáról.

Közli: LÁSZLÓ FÜLÖP bankár.

Ha valaki értékpapírt akar venni, szerezzen előbb meggyőződést arról, vajon olcsó-e az illető papiros vagy drága, mert csak az esetben számíthat a vevő *árfolyam nyereségére*, ha oly papírost vesz, mely egy vagy más okból tényleges értékénél alacsonyabb árfolyammal bir. Ennek megállapítására legcélszerűbb statisztikai összeállítást készíteni a hasonló értékű hozadékáról és azok árfolyamáról. Különösen áll ez, ha ugy nev. *Befektetési értékek*-ről van szó, elsősorban sorsjegyekről. Az alábbiakban szolgálak egy ilyen kis *statisztikával*.

Sorsjegy:	Főnyeremény:	Árfolyam:
1.) Budai	40000 K	178 K.
2.) Pálffy	84000 „	180 „
3.) Bécsvárosi	300000 „	540 „
4.) 1864-es	300000 „	294 „
5.) Osztr. hitel	300000 „	485 „
6.) Magy. Nyerem.	200000 „	219 „
	1.224.000 K	1896 K

A 6 sorsjegy átlagát, hogy megkaphassuk, el kell osztanunk ugy a főnyereményt mint az árfolyamok összegét

6-al, a szerint **204.000 kor.** nyerési esély legkedvelőbb sorsjegyeinknél **316 koronás árért szerezhető meg.**

Ezzel szemben a *Pesti Hazai Takarékpénztár* sorsjegyei **600.000** koronás főnyereménnyel **160** körönába kerülnek vagyis átlagos piaci értéknek eddig körülbelül a *felét* érték csak el.

Ezen kis statisztikai összeállítás magyarázza azt az általános érdeklődést, mely a *Pesti Hazai Takarékpénztár* sorsjegyei iránt mutatkozik és melynek hatásalatt e sorsjegy *árfolyama napról-napra emelkedik.*

Pesti Hazai Takarékpénztár sorsjegyeket mindenkor szorosan a napi árfolyamon minden ráfizetés nélkül adok el. Megrendeléseknél darabonként 20 kor. melléklendő előlegképen.